

EL POBLE: CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES. 4 pesetas trimestral. PAISOS D'UNIO POSTAL. 9 pesetas trimestral. ANY I Barcelona, dissabte 5 de setembre de 1908. NUM. 934. PREUS DE SUSCRIPCIÓ a un volum trimestral a la nostra BIBLIOTECA. CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES. 5'00 pesetas trimestral. BARCELONA. 1'50 pesetas cada nu. Cts. 5

PIANOS CHASSAIGNE FRERES PARIS, 1900: Medalla d'Or, LIEGE, 1905, Diploma d'Honor AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOGUERS Passeig de Gracia, 84, ent. - BARCELONA

OLIS FINIS

REGAS

VENDA EN TOTS ELS COLMADOS Y DROGUERIES

CATALANA GENERAL DE CRÉDIT

FUNDADA L'ANY 1856

AGENCIA ENSANXE CENTRAL AGENCIA DE GRACIA
PLASSA CATALUNYA, CARRER FONTANELLA CARRER SANT FRANCISCO, 2 CARRER MAJOR, 135
Banca-Borsa, (Espanya y Extranger) • Coffres-Forts
Coupons • Cambi de Monedes • Obres públiques

Explèndida Cambra acorassada ab caixes de lloguer de diferents mides y preus - Novíssim model de construcció desconegut a Barcelona

MOSAICS E F. ESCOFET & C

Ronda Sant Pere, 8

Las jóvenes entre 14 y 17 años

suelen padecer de una especie de anemia, de pobreza de sangre, que debe llamar muy particularmente la atención de los padres, pues la futura salud de las hijas depende de lo en este momento crítico se haga por ellas. Débase tal estado de anemia generalmente a falta de ejercicio al aire libre, a mala asimilación de los alimentos. Puede ser también consecuencia de alteraciones nerviosas. Cualquiera que fuere la causa el mal consiste en una composición anormal de la sangre, la cual, por este motivo viene a ser incapaz de nutrir los diferentes órganos del cuerpo. El remedio que debe emplearse consiste en un regenerador de la sangre, un tónico de los nervios. Las Píldoras Pink son el mejor regenerador, el tónico más poderoso. Las curaciones obtenidas por las Píldoras Pink ascienden a tan considerable número que no hay duda de que en propio interés procede experimentar este remedio.

Las Píldoras Pink se hallan de venta en todas las farmacias al precio de 4 pesetas la caja o 21 pesetas las 6 cajas.

AVIS CASA ESPECIAL PARA LLITS Y ALTRES MOBLES A PREUS DE FABRICA. No compreu sense visitar abans dita casa PLASSA PADRÓ, 4.

Grans magatzems EL SIGLO

MOBLES

Grandios assortit a preus sumament reduits

SALONS, SALES DE REBRE, DESPATXOS, MENJADORS, ETC.

Balancins de fusta curvada, ab seient y respall de rejilla;	11'45
Balancins de fusta curvada, ab seient y respall de fusta;	9'60
Sillons de fusta curvada, ab seient y respall de fusta;	12'50
Paraigüers de fusta curvada ab lluna;	34'90
Banquetes RETRETE de fusta curvada;	13'50
Sillons RETRETE de fusta curvada;	29'50

ESPECIALITAT EN MOBLES DE FUSTA CURVADA

DE NOSTRA COLABORACIÓ

DE VALENCIANISME

L'Alomar, l'excel·lent poeta mallorquí, escriu dies enrera en aquestes planes y ab les mateixes paraules que encapsala aquestes ratlles, un bell y atinat article sobre nostre llenguatge, comentant el llibre de López Chavarrí «Cuentos Liricos». Contes, contes, com diria, si fos descobert el nostre Eco meravellos.

Y són tan verament racionades les afirmacions de l'esmentada prosa, este tan identificat ab les dignes paraules de l'Alomar, que no puc sostreurem a l'inefable goig de fer públicament la comunió, fins ara espiritual, de les grans idees d'un sacerdot mallorquí del nacionalisme, en la ànima humil d'un creient valencian.

Jo, l'excomunicat dels regionalistes de aquí per la meua tasca catalanitzant y nacionalista, posseeix de la meua petita paraula el crit que tantes vegades he ofegat a flor de llavi y que sento vibrar fortament y ab convicció sincera dintre de mi; jo, ab manca d'autoritat per cridar y, perquè no dirho, ab covardia, davant d'aquest indiferentisme esglaiador, esperava, esperava desde'l modest recó de la meua insignificancia, que una veu autorizada, una veu potentia, una veu no catalana de Catalunya, digués aquelles paraules, que primitivament en els meus llavis, no hagueren tingut la trascendencia per mi desitjada.

Y la veu s'ha alsat suau y acariciadora ab motiu d'un llibre nostre. Y la veu de l'excel·lent poeta de l'illa daurada ha dit: «Queda encara, com a resta vergonyosa d'una època ja passada del tot a casa nostra, aquella absurda calificació de llengua llemosina aplicada al català; y dic queda, perquè ara els valencians l'usen com a designació de llur parla. Amic Chavarrí: no podrieu vos el primer, alzar un crit contra aquesta grandíssima improprietat? Y no hi val, certament, pera abolir-la, la mania de substituir-la per la designació de llengua valenciana, ab una verdadera ignorancia de la naturalesa dels dialectes y un afany mal dissimulat de no voler dirse, lèxicament, catalans. A la meua Mallorca ha privat, per molt temps, una ligua preoccúpica. Llengua mallorquina, se deia, rebaxant, de fet, allò mateix que's volia enalitzar. No: La parla valenciana, com la mallorquina, com la catalana mateixa de Catalunya, són maneres diverses, equiparades en dignitat, de parlar l'única llengua catalana.»

Llengua valenciana se diu, rebaxant, de fet, allò que's vol enalitzar. Hora és ja de que dignifiquem la nostra parla, manera diversa, equiparada en dignitat, de parlar l'única llengua catalana. Seguint la corrent evolutiva de la llengua, ella ont tingui el més alt grau de perfecció; condemnant el llenguatge castellà i plebeu, y oblidant per complet d'absurda calificació de llengua llemosina, en la que solament creuen alguns senyors doctes que van versos per sport y que han portat així el rezel a l'ignorancia del poble català, qui creu que'l refinament y depuració de la llengua són antagònics llemosines, en les quals no hi vol pendre la part que li correspon, admetent ab un erroni criteri d'avens, aquesta fatal castellanització que patim a ciutat.

Parlant de la renaixença de l'idioma a Mallorca, que com a Valencia comensà per les dues formes erudita y còmica popular, diu el poeta: que l'evolució y el progrés naturals d'aquella renaixença, aristocratitzant el llenguatge, l'han incorporat de ple a l'integració lèxica de Catalunya, fentlo esdevenir simplement català. La varietat específica mallorquina s'ha generalitzat en llengua catalana, com era natural, seguint l'ascensió y dignificació seves.

Tots els treballs dels erudits, tots els esforços de les nostres voluntats, per la dignificació de la nostra parla, deuen ésser dirigits, com a Mallorca, a incorporar-la al lèxic de Catalunya, pera l'hermosa unificació de l'idioma. Jo, que faig llevar catalanitzant com a únic medi de la futura grandesa de ma terra; jo, que sento vibrar dintre de mi ab força potentia els més grans ideals de nacionalisme; jo, que he tingut un mitger escèptic davant d'un ridícul nom: Valentínia, en el qual s'ha volgut unificar les tres provincies valencianes, quan n'hi ha un de natural, hermós, digne d'enalitzar nostra terra; jo, que esperava una veu precursora y autorizada d'iniciació, vull ésser el primer en alzar el crit, que l'Alomar brinda a l'Eduard López Chavarrí, desde'l modest recó de la meua insignificancia.

Y ara, espero, impertorbable, que calguin sobre de mi les iras «regionalistes» d'un mal entès patriotisme nostre.

MIQUEL DURAN TORTAJADA

Valencia, 2 setembre 1908.

Política estrangera

ALEMANYA Y MULEI HAFID

La premsa ve plena de vivissims comentaris respecte a l'actitud decidida d'Alemanya a favor de Mulei Hafid. Els diaris anglesos y francesos, aquests darrers sobre tot, usen un apassionat llenguatge. Si els hem de creure, l'Alemanya ha fet una mala acció.

Què ha fet l'Alemanya? Ha enviat a Fez al doctor Vassel, consel·ler germànic al

Marroc, segurament pera que exercís les seves funcions diplomàtiques prop de la cort del nou soldà. Y, ademés, ha entregat a les potencies una nota important, en la qual se declara lo següent:

«Davant la nova situació del Marroc, el govern alemany creu que té'l dever de cridar l'atenció de les potencies sobre'l fet de que un prompte reconeixement de Mulei Hafid facilitaria la pacificació definitiva d'aquell imperi.»

Alemanya, doncs, ha aixecat a Europa la seva veu en prò del reconeixement del nou soldà. Mentrestant, envia'l seu representant diplomàtic a Fez pera encaixar a Mulei Hafid ab l'anticipació de un reconeixement oficiós. La cridoria sollosa de la premsa de París y les queixes severes de la de Londres, fan pensar en si Alemanya ha comés una grossa imprudencia, en si ha realitzat una inaudita provocació. Reflexionant serenament, s'arriba a la conclusió de que l'actitut del Govern de Berlín no és, diplomàticament, molt correcta. Però en l'actitut de Fransa no hi ha hagut gaire més correcció. Fransa, indegudament, sostenia el poder minvant d'Abd-el-Aziz, tot dient que se mantenia neutral entre's dos germans en lluita. Alemanya ha apoiat a Mulei Hafid y ha tingut la franquesa—els francesos diuen el desvergonyiment—de proclamarlo en veu alta y d'obrar en consecuencia, ab tota la plenitud de la seva acció oficial.

Aquesta nota d'Alemanya a les potencies, que tal esvalot ha causat, és en el fons una contestació als procediments francesos. Després de la desfeta definitiva d'Aziz, la Fransa s'apressà a dir que no tenia el prejudici de no reconeixere a Hafid. Però, en realitat, tots els seus esforços actuals se dirigeixen a posar dificultats al reconeixement y a allargar la data del mateix tant com se pugui. Y Alemanya, que s'ha compromés a ajudar a Hafid, contraresta les maniobres dilatorias de la Fransa donant pressa a les potencies. Com que a París volen anar massa poc a poc, a Berlín fan de manera que se vagi més depressa. Cadascú estira pel seu cantó.

Es forços reconeixere que l'Alemanya se ha conduït hàbilment. Ab la seva nota, haurà conseguit que no sigui tan llarg el terme pera reconeixere al nou soldà y que no se li demanin tan dures condicions. Y, principalment, s'haurà acabat de guanyar la simpatia de Mulei Hafid, el qual, devenint sobirà efectiu del Marroc, podrà més endavant recompensar generosament l'auxili d'Alemanya en els dies difícils. Els alemanys tindran la bona amistat del soldà; y aquesta amistat, en la practica, serà de major importancia que les prerrogatives que l'actitut d'Algeria concedeix als francesos y als espanyols.

Una cosa ens intriga: y és que l'actitut sobrada d'Alemanya ha fet esclatar el foll entusiasme dels pangermanistes, o sigui dels patriotes germànics. «Per fi, diuen, el nostre govern ha fet un punt de valent!» A propòsit d'això, la «Gazeta de Francfort», diari liberal, escriu aquests discretíssims comentaris:

«Hem de recordar les paraules de Mirabeau. El gran orador, havent rebut una vegada els aplaudiments d'un costat del qual no s'esperava, exclamà: «He dit alguna bestiesa!»

Els aplaudiments dels alemanys podrien fer creure també que'l nostre Govern acaba de cometre alguna tonteria.»

Mentres l'Europa, rosegada per enviejys y rivalitats internacionals, discuteix el reconeixement de Mulei Hafid, el destronat Abd-el-Aziz declara que renuncia a continuar la lluita. Se'n vol anar a la Meca, pera prosternarse, com un penitent, davant del sepulcre del gran profeta. Després demanarà humilment a son germà que'l deixi viure sota'l cel patri del Marroc.

A. R. y. V.

Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana

El «Llibre de Deliberacions» de l'esmentat Congrés que acaba d'editar la Comissió executiva, forma un gros volum en folio menor de 774 pàgines, d'excelents condicions tipogràfiques y d'un contingut d'indiscutible importancia, sens dubte el més gran monument fins ara consagrat a la llengua catalana.

Aquest llibre, tan esperat per tots els senyors congressistes, se'l hi repartirà gratuïtament en les llibreries de don F. Puig, de la plassa Nova, don Alvar Vergader a la Rambla del Mitg, llibreria «L'Avenç», a la Rambla de Catalunya, y llibreria de Montserrat, al carrer de Ferran VII, número 43, les quals faran a la Comissió del Congrés l'obsequi de fer el repartiment gratuïtament.

Per a recullir el «Llibre» els senyors congressistes, és absolutament indispensable que presentin y entreguin al llibrer el títol del carnet de congressista que dona dret a l'esmentat volum.

Els congressistes de fóra de Barcelona no puguin enviar a recullir el «Llibre», poden dirigir-se a qualsevol membre de la Comissió, especialment al senyor secretari, remetent en carta el títol y una pesseta pera'ls gastos d'envio, essent precis que consignin ben clara l'adreça.

Dita quantitat deura ésser precisament en metllo o en segells de correu no de més preu que de 15 còntims.

Els senyors congressistes de Balneari poden dirigir-se preferentment a l'enviar el títol ab dita quantitat al president de la Comissió, doctor Alcover, carrer de Serra, 13, Palma de Mallorca.

Els senyors congressistes honoraris y estrangers rebran el volum a domicili, per qual motiu no han de sollicitarlo dels esmentats llibrers.

El plus pera recullir el «Llibre» de Deliberacions» finirà per tot el dia 15 d'octubre, y qui en aital dia no l'hagi recullit, perdrà tot dret a obtenirlo.

Ademés, la Comissió del Congrés, atenta a que moltes persones no pogueren inscriure com a congressistes y algunes manifestaren que's donarien per contents si al menys podien obtenir l'esmentat «Llibre», ha acordat que en les llibreries ja citades se vengui un nombre limitat d'exemplars al preu de 20 pessetes cada un, ab tot y ésser molt més alt el que corresponia, atenes a les circumstancies que avaloren l'obra.

Finalment, la Comissió, que tant agraïda està de la cooperació que en tots els seus treballs li ha prestat la premsa, prega an aquesta que tingui la bondat d'anar reproduint aquestes instruccions a fi de que així arribi la nova de la publicació del volum a coneixement dels 3.200 congressistes que, escampats per tots els dominis de la llengua catalana, tenen dret a posseir gratuïtament aqueixa valiosa obra que forma època en els annals de l'estudi del nostre idioma.

SPORTULA

El cine de l'exemplaritat

ENCARA se m'ocorreix una idea sobre la pena de mort. Precisament se l'ha relegada al pati de les presons ara, quan els medis d'informació gràfica podien portar a l'extrem la pretesa lissid d'exemplaritat del patibol. Imagineu, ademés dels fotografats de l'execució, espargits en exemplarissims periódics y revistes, qui durien a tots els fogars ciutadans una bella moralitat saludable y una perfecta idea de la nostra governació ideal, imagineu la pel·lícula de l'execució.—No veieu al reu, al reu qui avui és ja podridura en el fons d'una fossa comunal, avensar trottant en la visió de l'acte suprem que executará tot just ara? El veieu gesticular pronunciant davant el poble les darreres paraules, les qui li han de sobreviure, les qui han d'ésser una cosa així com la firma al peu de la vida esperant? El veieu, en fi, estremeir ab la darrera convulsió, en el moment apoteòtic de l'exemplaritat? Y veieu transcorre sobre'l cadafal, tranquil y naturalissim, el butxi, aquesta cosa estranya, que molt pocs coneixen y per tot arreu desperta una misteriosa y malsana curiositat? Decididament, el cinematògraf de l'exemplaritat és una magnífica troballa...

FOSFOR

Notes y comentaris

CULPES PROPIES

En Melquíades Alvarez ha fet unes declaracions ab el sol propòsit de desacreditar als republicans, presentantlos febles al Parlament y en l'acció pública y, per lo tant, necessitats de formar en el bloc de les esquerres, que's donaria una més gran personalitat y una unitat circumstancial que podria arribar a ésser definitiva.

Però'l senyor Alvarez culpa a la Solidaritat catalana de la vida miserable del republicanisme: «Es indubtable que nuestra desorganización como entidad política se debe en gran parte al cisma de Solidaridad catalana.»

Ja és vell tema aquest que'l senyor Alvarez torna a promoure. Dies després del nostre triomf electoral la premsa solidaria demostrà com el triomf de la Solidaritat era un triomf republicà. Gracies a ella, la diputació republicana no passaria desapercibida al Congrés, y en la «debacle» republicana espanyola, Catalunya conservaria la seva tradició de democràcia.

No, la Solidaritat, pera'l partit republicà, no ha estat una depriment exemplaritat, sinó un excel·lor. Quina culpa té Catalunya de l'abulia política d'Espanya, extesa fins als partits que, com el republicà, viuen de vulgars sentimentalismes y de política mitinera? Fóra de Valencia i quina ciutat o regió ha mostrat coratge y independència electoral? La major part dels districtes tinguts per republicans, ho són per benevolences governatives. Si en Maura volgués fer desaparèixer la minoria republicana, no tindria més que donar ordres electorals a alguns conservadors, els quals ho logarien sense extraordinaris esforços, posant al costat dels candidats monàrquics les pressions que pera'ls republicans exercien.

Y dintre de les Corts i quines accions republicanes ha exercitat la minoria republicana? El senyor Azcarate converteix el seu escó en una perllongació doctrinal de la seva càtedra. El senyor Alvarez és una figura més del retale que maneja «maese Moya». Y els altres? Els altres un petit chor que no encerta ni les interrupcions. Dels mateixos representants de Valencia, dels dells, els senyors Blasco Ibáñez y Gil y Morte, no acudeixen a les sessions, y el tercer, el senyor Soriano, és un diputat més de la «cuarta de polo» que del Parlament.

Quina culpa té la Solidaritat de totes aquestes desgracies republicanes? Per què atribuir al nostre moviment nacional l'indiferencia espanyola envers la República y la poca eficacia dels homes que constitueixen la minoria de la gorra frígida? Les impotencies no's ploren y molt menys s'atribueixen a coses fortes y fecundes. Les paradoxes, senyor Alvarez, són retòriques distraccions que res solven y una dolenta evocació pera galvanitzar cadavres. Y mentres la Solidaritat

presenti tan nombre de diputats republicans tan gran com tot el reste d'Espanya; les afirmacions del jove ministre poden fer dubtar de l'inegriat de les seves facultats polítiques.

EL CAP DE TURC

En Grandmontagne no descansa en la seva guerra contra Catalunya ni en els dies adaptadors de l'estiu. Ja dels mals espanyols no't tenen la culpa ni els governants de la desfeta colonial, ni l'espirit tradicional que confia en els sants y no en els canals, en els cacs y no en l'iniciativa propia, directa, dels pobles, ni la burocracia, com en els sigles XVI y XVII, xudadora d'activitats y menyspreadora de les ciencies naturals, el treball manual, el tràfic y les industries, sinó Barcelona, convertida per Grandmontagne en la gran bagassa de l'Apocalipsis.

En una lletra a «El Norte de Castilla» escriu:

«Un día toda España, incluso Cataluña, caerá en la cuenta de que Barcelona, la Barcelona asesora de todos los Gobiernos en materia económica, la Barcelona impositora, la Barcelona tiránica, la Barcelona amenazante con su espíritu gregario y su egoísmo cerrado, tiene, casi en absoluto, la culpa del malestar económico del país. Ella, Barcelona, ha cegado toda corriente de relación comercial con el exterior. Barcelona ha amurallado a España, obligándola a girarse en su propia salsa, cada vez más turbia. En lo fundamental, el Estado no ha sido Madrid—pobre Madrid!—el Estado ha sido Barcelona. Contra qué se quejan si todo se ha hecho a su gusto? Si ellos han sido los únicos que han estado vivos, ¿por qué se quejan contra los muertos, como a muertos, nada pudieron hacer, es lo cierto? Si ellos fueron los únicos que, es lo cierto que pudieron haber hecho? La despesa se ha organizado en España como Barcelona ha querido. Si la burocracia central hubiera sido ilustrada y pura, Barcelona no hubiera podido ejercer tan desastrosa dictadura. ¿Es imputable al Estado la culpa de un asesoro temerón? Y ahora, en vez de revolverse contra el asesoro, inventan un problema de incompatibilidad de humores con el Estado.»

Això és l'espanyolisme de la oblitges francesa:

Je tombe en terre.
C'est la faute à Voltaire.
Je tombe sur l'eau.
C'est la faute à Rousseau.

O Barcelona o la Solidaritat. De la crisi agrícola espanyola, la perduta de Cuba, la llei del terrorisme, l'agonia del partit republicà, la llei de jurisdiccions... de tot té la culpa Barcelona; tot perill d'enà de la Solidaritat. Perquè abans els culpables eren la monarquia, la tradicional pobresa, l'analfabetisme, les disbauxes governatives mal penades... Catalunya demana llibertat? ¡Agafeu-la! Y política, periodistes, diputacions agrícoles, republicans, aristòcrates y «golpos» ballen un xiquet de mofa a Catalunya.

Je tombe en terre.
C'est la faute à Voltaire...

EL GRAN ACTOR CÒMIC

Sense comentaris... Les coses còmiques tenen prou força pera no necessitar de ésser remarques. «El Imparcial» comenta, ja 3 de setembre de 1908, les nostres eleccions generals del 21 d'abril. (Oh actualitat periodística! Oh Villemessans de la vila y cort!) Y com para muestra basta un botoll, aquí'n va un de l'article de «El Imparcial»:

«No creyendo suficiente esta desesperada apelación a las repetidas bolsas de los compañeros de causa, se estableció el boyot contra el enemigo: se abominó contra todo lo d'alt d'alt, al punto de verse los españoles residentes en Barcelona en el trance de repartir profusamente una protesta suscrita por centenares de firmas; se coaccionó a los obreros por los fabricantes; se apeló al confesionario, al púlpito y a la bendición episcopal, que comprendió a Salmerón y demás ateos, y se explotó el crimen de Hostafranchs, atribuyéndolo a los antisolidarios, sin cuyo casual argumento y a pesar de todos los abusos indicados, la Solidaridad habría sido vencida.»

Tal és la hoja de servicios de la elección solidaria, y aun se atreven a revolverse contra los demás y a seguir hablando los solidarios como órganos legítimos de un pueblo cuya representación tienen, por malas artes, secuestrada. Cabe que los desconocedores del origen crea a la Solidaridad: en Cataluña, no la creen. No creen nada que emane de ella; por eso, ahora misma sonríe aquel pueblo burlesco al conocer la protesta de veinte diputados de la Solidaridad.

Els nostres diputats se cansen de repetir en el Congrés que ells són els únics veritables representants populars. Y majories y minories baixen el cap. Y ningú respon. Y ho han escoltat y ho escoltaran impertorbables els representants de «El Imparcial», el senyor Gasset, el senyor Burell, el senyor López-Ballesteros...

SUSCRIPCIÓ

PERA'LS PRESOS Y PERSEGUITS NACIONALISTES

Suma anterior	Pessetes
Don F. Rodon	275'65
Don J. S.	0'50
Don F. P.	1
Don E. I.	1
Don J. S.	1
Don A. B.	0'50
Don J. M. de Fortuny	2
Don Josep Baldis	1
Donya Dolores Pié	1
Don J. S. A.	1
Don A. C. N.	1
Don D. C.	0'25
Don J. C.	0'25
Don M. Taxonera	0'50
Don J. B.	0'50
Don A. S.	2
Total	295'15

Segueix oberta la subscripció en aquestes ofícines.

LLETRES DE DRESDE

EL IV CONGRÉS ESPERANTISTA

Vingut a Dresden en qualitat d'estudiant i convidat a donar als llegidors d'EL POBLE CATALÀ algunes impressions de les aquestes terres de disciplina, comensó la tasca donant compte d'un fet que ha sigut un gran aconseguint per Dresden i d'una no petita significació per l'història de l'humanitat: El IV Congrés Internacional d'Esperanto.

Haig de confessar que abans de haver simplicitat, després de haver aparegut, ab aquesta lletres i haver seguit ab interès els anteriors congressos, no m'havia fet cap idea de l'importància i serietat dels matèries ni de la gran transcendència que en tenen. Era d'una necessitat tan apremiant la creació d'un instrument que no pot pas ab contactar tot el món, que un se pregunta com és possible que s'hagin passat tants segles sense que els homes hagin trobat posar-se d'acord per construir un llenguatge que, ademés de partir d'una lògica i per tant sigui fàcil a totes les intel·ligències, ens estalvi l'innombrable d'estudiar diferents llengües quan això no constitueixi un fi primordial.

L'Esperanto té avui ja una gran força, sobre tot a França, Anglaterra i Alemanya, més no la que fora de destituir, degut als esperants mesquins, als elements regressius de tots els pobles, que venen en aquesta llengua no sé quins perills i imposicions. Si's tractés de destruir les llengües naturals, fóra justificar el seu esverament, però's tracta d'una llengua auxiliar, d'«Hilfsprache», segons la justa expressió alemanya i, per lo tant, no hi ha lloc a aquestes temences.

El present Congrés, segons la organització dels esperants, obria ab una reunió general a la Universitat, Tècnica, aont se tractà de l'organització de les societats de propaganda i dels avenços obtinguts fins a la data. Les qüestions que afecten a la llengua, reformes, acceptació de noves paraules, etc., són resoltes pel comitè de la llengua (Lingvo Komitato) format per un representant de cada una de les diferents llengües parlades.

Ademés tenen lloc una sèrie de petits congressos, d'un interès i importància indiscutibles. Els metges, els advocats, els jugadors d'esports, els comerciants, els directores de la Bíblia, els socialistes, els anarquistes, socialistes, socialistes i literats se reuneixen isoladament i per medi de l'Esperanto discuteixen i resolen les seves coses. Així un Congrés Esperantista ésdevé un Congrés Universal aont són tractades totes les qüestions que batgegen actualment en l'humanitat.

Per formar una idea de l'importància d'aquest Congrés, no hi ha més que dir que hi havien inscrits uns dos mil congressistes que representaven a trenta llengües i països diferents, entre ells de tan allunyats com Sibèria, Índia i el Japó. Com a representació oficial, ademés de les diferents societats esperantistes, n'hi havia del govern dels Estats Units, del ministre d'Instrucció Pública del Japó i de la Diputació Provincial de Barcelona, que la portava en Pulul i Valls.

Dresden ha obsequiat esplendorosament als congressistes, fent-los quedar a la seva casa, el rei de Saxònia se declarà protector del Congrés i el doctor Zamenhof fou rebut oficialment per les autoritats saxones.

D'entre la sèrie de festes que han tingut lloc en honor dels congressistes, té de remarcar-se com a celons la gran festa d'obres del «L'Esperanto» i una companyia teatral, que s'ha anomenat «L'Esperanto» i la «L'Esperanto» de Goethe, traduïda pel propi doctor Zamenhof, a l'Òpera Real baix la direcció del cèlebre Reicher del Lessing-Theater de Berlín.

Ademés una interessant excursió a la ciutat de Dresden, aont el doctor Zamenhof va donar ab vapores a través de l'Elba fins a Rathen, ascensió al Bastei i retorn pel mateix riu ab il·luminació artificial i les montanyes veïnes.

Per tot arreu el doctor Zamenhof era aclamat i festejat, suportant ab resignació la continuada solitud i l'autoritat d'una pluja d'aplausos fotogràfics, i aont de veure realitat el somni de la seva vida.

Un cop acabades les tasques a Dresden, la major part dels congressistes se traslladaren a Berlín ont seguien les festes, entre altres, una excursió a Potsdam i visita al Castell Sanssouci, que l'habità Frederic el Gran i a la ciutat de Potsdam ont parà un representant de cada llengua i finalment l'actor Reicher qui's defensà dels atacs que li havia dirigit certa premsa de Berlín, per haver-se prestat a representar l'«Hilfsprache» en esperanto, cosa que constituïa, al seu sentir, una profanació de l'obra de Goethe.

Fins avui, digué en Reicher, el músic, l'escultor, el pintor, tenen un llenguatge universal que's permet expressar els seus sentiments i ser de tot el món comprensos; però el poeta, el literat, pot dirigir-se solament a un cercle restringit i per fer universal la seva obra calen uns mitjans immensos de traduccions. Jo, doncs, crec ben ar millor la memòria de Goethe i enlloir la meua Patria donant a conèixer la seva obra en esperanto que serà per tot el món compresa, que no tant en la exclusivitat d'un públic reduït.

La representació en aquest Congrés de la llengua catalana, era relativament de les millors, doncs el grup «Katalunjo» era format per nou catalans. Del reste de Espanya hi havia representació de Madrid, Bilbao i Sevilla.

Per acabar dir, com ja he anunciat el «Poble Català», que el proper Congrés, l'any que ve, un aplauso ressonà en la sala, essent acollida la nova ab grans mostres d'interès i simpatia. Tots els congressistes se feien donar detalls del clima, medis de locomoció, excursions a realitzar, etc., i al després tots ho fien ab el consensu de veure a Barcelona.

Es de creure que Barcelona tota i en particular la Junta d'atracció de forasters, faran els possibles per fer agradable la estada als congressistes. De medis no'n falten i cal tenir en compte que representant gent de totes les parts del món és el medi més eficaç per dur a terme aquesta propaganda que s'ha emprès la Crida.

A. BADRINAS Y ESCUDE

Dresden, 30 agost 1908.

JOLIS FLORALS D'OLOI

Adjudicació de premis com a resultat del veredict profet pel jurat que suscriu. I. Flor natural.—Núm. 22. Cleopatra i l'his; lema: «Sempre tots ho fien ab el consensu de veure a Barcelona».

II. Flor de faji.—Núm. 23. Les dues badasses; lema: «Patria».

III. D'el Arc. Cristiana.—Núm. 230. La blanca ermita.

IV. De don Manel Farragel.—Núm. 184. Epitola elegica.

V. De don Manel Bonmati.—Núm. 227. Versos d'amor i de record.

VI. De don Pere Lloas.—Deser.—Núm. 74. El Llumino horitzó; lema: «Número 87. La promesa; lema: «Horaci».

VII. De don Camilo Mulleras.—No se adjudica.

VIII. De don Celestí Devesa.—Núm. 38. Pirineus; lema: Aplec.

IX. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

X. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XIV. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XV. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XVI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XVII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XVIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XIX. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XX. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXIV. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXV. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXVI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXVII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXVIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXIX. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXX. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXIV. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXV. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXVI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXVII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXVIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XXXIX. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XL. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLIV. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLV. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLVI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLVII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLVIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

XLIX. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

L. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

LI. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

LII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

LIII. De don J. Berga i Boix.—Núm. 220. Els dos varons; lema: Font Musina.

EL POBLE CATALÀ

illa d'objectes sospitosos a la Poble de Segur. Sembla que la qualificació és de atenció d'útils per la fabricació d'explosius, i que'l fiscal demana per als processats la pena de deu anys de presí.

Ahí ja varem dir que la defensa den Pujal i den Boreau va tocar, d'ofici, a l'advocat i diputat per Tremp, don Josep Lari i Areny.

L'ENSENYSA A ESPANYA EN 1906-1907

El ministeri d'Instrucció pública ha editat l'estadística de l'ensenyansa a Espanya durant curs de 1906-1907.

El treball se divideix en quatre parts. La primera se refereix al personal director de l'ensenyansa; la segona als deixebles que en dit curs ingressaren en cada centre, grans i revalides conferits i títuls expedits, ingressos, gastos i matrícula oficial; la tercera és la comparació de l'ensenyansa oficial de cada centre donat ab la de l'ofici; la quarta en la les totals que indiquen el nombre de deixebles que ingressaren i acabaren en totes les carreres i professions.

Estudiant els quadros de la matrícula i examens de l'ensenyansa universitària, crida l'atenció lo deserts que's troben els estudis de la Filosofia i Lletres i Lletres en totes les seves seccions, essent moltes les assignatures en què'l professor explica la llosa durant tot el curs a un o dos deixebles, i algunes, poques, en que aquell no té a qui explicar per no haver efectuat cap matrícula.

Així resultà cap extra, segons els dats oficials, que en la Facultat de Filosofia i Lletres, si's prescindi dels deixebles de curs preparatori de Dret, són més els professors que deixebles. Veiem aquí un argument a favor de la desorganització i la manca de lògica que impera en la nostra ensenyansa oficial. Naturalment. Aquí aont ab profemes hi ha biblioteques i la llicència de Filosofia i Lletres no pot proporcionar gaires carrers oficials ni grans matriculacions de deixebles.

En Filosofia i Lletres, secció d'Història, s'han llicenciats 15 i 11 en la secció d'Història.

Al costat d'aquestes pobres xifres, que eloquentment pregonen la pobresa científica de les nostres Universitats i dels nostres estudiants, posem aquestes altres:

S'han llicenciats en Dret en el mateix curs 727 deixebles, en Medicina 685 i en Farmàcia 245.

Com se veu, els joves invadeixen aquelles carreres que més garantia tenen de poder donar medis de viure. Un matemàtic, un físic o un químic, no té altre per venir, que'l mitjà que pot proporcionar dels quals viure, ademés de l'exercici de la carrera, i un metge, en aont, també trobarà resolt el problema del «modus vi vendis».

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo gastat per l'Estat en ensenyansa universitària, puja a 3.908.809 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

Lo recoment de les Universitats d'Espanya en mètric i paper de pagaments a l'Estat, puja durant el curs de 1906-1907 a 3.435.583 pessetes.

20.000; al Dipositiari pagador, 74.584'07; a don A. H. Gorria, 300; a don Joan Riera, 873; a don Alfons Carrascon, 3.000; a don Conrat Folch, 3.000; a don Ignaci Fernández, 98'80; a don Antoni Julià, 20; a don Francisco Balcells, 549'20; a donya Carme Rovira, 148'20; a don Ramon Trias, 727'48; a don Francisco Subirà, 2.735'24; a don Andreu Subiràs, 917'58; a don Ramon Novils, 699'19; a don Balbino Valcárcel, 163'93; a don Ramon Casas, 469'93; a don Fíbori Alonso, 46'92; a don Modest Fabregat, 1.759'91; a don Elies Vicente, 1.568'75; a don Josep Rovira, 5.937'85; a don Jesús Ramos Bofarull, 219'83; a don Emili Pujol, 74 mil 212'80; a don Francisco Bosson, 517'59; al fidejomanant i arca cabal arca, 51'12; al Querc telegrafs, 893'16; a Administració de correus, 1.346'82; a don Lluís Romero, 494; a don Joan de Usera, 4.376'01; a don Josep M.ª Carrera, 218'55, pessetes.

El comerç de Buenos Aires

Un informe consular anglès publica interessants dats sobre'l moviment comercial de Buenos Aires, principal centre del tràfic de tota la República.

Les exportacions han pujat a 42.063.625 lliures esterlines, mostrant així, per comparació ab l'exercici anterior, una lleugera creixença de 148.425 lliures esterlines. Les importacions han experimentat una lleugera caiguda, car ab un total de 49.846.183 lliures, han passat en prop de 3 milions la xifra de l'any anterior.

Durant l'any 1907 han visitat el port de Buenos Aires 1.644 navilis a vapor i 246 velers d'un tonatge en total de 3.900.000 toneladas. D'aquest total, l'Unión Jack ocupà més de les dues terceres parts: 2.226.593 toneladas. Va descendir el pabelló d'altres països: el pabelló francès ab 366.792 toneladas i el pabelló italià ab 319.809 toneladas.

El comerç de Buenos Aires

A la Cambra de Comerç d'aquesta ciutat s'ha rebut un interessant comunicació del Consular d'Espanya a Grècia (El Pirèu) existint als comerciants i industrials d'aquesta plaça a que concornir als mercats helènics, els quals, segons manifesten, oferen un brillant porvenir als productes espanyols i a l'exportació de la seva exportació tenint en compte els dats i informes que'l mateix Consulat comunica i que's troben a disposició del públic a la Secretaria de la sudita Cambra.

El comerç de Buenos Aires

El dia 28 d'aquest mes se celebrà la vista del procés seguit contra l'editor del popular setmanari «Mallorca», don Salvador Gibrat, per un article publicat el mes de juny d'aquest any.

L'escrit ha estat qualificat de calumnies a l'autoritat i el fiscal demana per al processat la pena d'un any i vuit mesos de presó. La causa és per jurats. Es defensar don Josep Baró y Més.

El comerç de Buenos Aires

El dia 28 d'aquest mes se celebrà la vista del procés seguit contra l'editor del popular setmanari «Mallorca», don Salvador Gibrat, per un article publicat el mes de juny d'aquest any.

L'escrit ha estat qualificat de calumnies a l'autoritat i el fiscal demana per al processat la pena d'un any i vuit mesos de presó. La causa és per jurats. Es defensar don Josep Baró y Més.

El comerç de Buenos Aires

El dia 28 d'aquest mes se celebrà la vista del procés seguit contra l'editor del popular setmanari «Mallorca», don Salvador Gibrat, per un article publicat el mes de juny d'aquest any.

L'escrit ha estat qualificat de calumnies a l'autoritat i el fiscal demana per al processat la pena d'un any i vuit mesos de presó. La causa és per jurats. Es defensar don Josep Baró y Més.

El comerç de Buenos Aires

El dia 28 d'aquest mes se celebrà la vista del procés seguit contra l'editor del popular setmanari «Mallorca», don Salvador Gibrat, per un article publicat el mes de juny d'aquest any.

L'escrit ha estat qualificat de calumnies a l'autoritat i el fiscal demana per al processat la pena d'un any i vuit mesos de presó. La causa és per jurats. Es defensar don Josep Baró y Més.

El comerç de Buenos Aires

El dia 28 d'aquest mes se celebrà la vista del procés seguit contra l'editor del popular setmanari «Mallorca», don Salvador Gibrat, per un article publicat el mes de juny d'aquest any.

L'escrit ha estat qualificat de calumnies a l'autoritat i el fiscal demana per al processat la pena d'un any i vuit mesos de presó. La causa és per jurats. Es defensar don Josep Baró y Més.

El comerç de Buenos Aires

El dia 28 d'aquest mes se celebrà la vista del procés seguit contra l'editor del popular setmanari «Mallorca», don Salvador Gibrat, per un article publicat el mes de juny d'aquest any.

L'escrit ha estat qualificat de calumnies a l'autoritat i el fiscal demana per al processat la pena d'un any i vuit mesos de presó. La causa és per jurats. Es defensar don Josep Baró y Més.

El comerç de Buenos Aires

El dia 28 d'aquest mes se celebrà la vista del procés seguit contra l'editor del popular setmanari «Mallorca», don Salvador Gibrat, per un article publicat el mes de juny d'aquest any.

de l'Institut, que s'atenguin a les prescripcions que a continuació s'esmenten:
Primer. L'ensenyansa és rigorosament gratuïta.
Segon. La documentació per inscripció s'entregarà per la Secretaria als interessats, completament de franc també.
Al demanar l'inscripció, cada sol·licitant haurà d'exhibir el certificat d'haver sigut revacunat o bé prestarse a esserlo, en compliment a lo disposat per l'Arxib de Barcelona en son edicte de 8 de maig darrer. Sense aquestes circumstàncies se negarà la sol·licitud.

Se troba ja de tornada de l'extranger don Narcís Codina, cirurgià dentista, havent reprès la seva consulta.

Tribunals y Juljats

Alor a la tarda va donar per acabada la seva tasca l'escribana Alemany, del jutjat de l'Oest, que ha vingut instruint les diligències sumarials de l'atentat comès el dia 18 d'abril de l'any passat a la barriada d'Hostafranca, en la persona del diputat a Corts per Barcelona don Francesc Cambó.

La causa, enlairada, per consegüent, a plenari, serà enviada avui mateix a la Audiència.

Qüestions obreres

A les nou del vespre, se celebrà avui, al Teatre Romea, una funció teatral a benefici de la Germania dels dependents d'ul ramans, p-s n se en escena «La Maria» y «La Moria».

Publicacions

«El Consolador de los Boredados». Hem rebut el quadern corresponent a la present quinzena de setembre d'aquesta revista il·lustrada, de molta utilitat per les senyores.

La revista publica en dues edicions, una de luxe y altra econòmica, contenint adués un suplement de dibuixos pictes.

«La Catalana». Ha sortit el número 49 d'aquesta revista setmanal, que porta articles de Tallada, Ribera y Rovira, Vidal y Guardiola y altres, ademés dels fragments més substanciosos de tot lo publicat per la premsa catalana en els darrers dies.

«Revista de la Cámara Oficial de la Propriedad». Publica entre altres els següents treballs:
Exposición de las Cámaras de la Propriedad dirigida al Congreso sobre el artículo 173 del proyecto de Administración local.—Informe sobre las reformas en proyecto en el Reglamento para el servicio de contadores de agua.—Recurso de alzada recurriendo contra el Bando del Excmo. Ayuntamiento relativo al alumbrado interior de las escaleras.—El Estado ante el problema de las habitaciones baratas y sobre cumplimiento del Real Decreto referente a porterías y cierre de puertas de entrada de las escaleras.

«Club de Natación de Barcelona». Hem rebut un petit y elegant follet contenint els estatuts d'aquesta novella entitat.

«Derechos y deberes de la mujer ante la Sociedad». Ab aquest tema va donar don Rosend Castells y Ballester, el dia 23 d'abril d'enguany una conferencia en el «Centre Català de Madrid», conferencia que fou prestada tanjuntament y ara ha publicat en un opuscle la casa Rojas de la capital de l'Estat.

«De tots colors». El darrer número de aquesta important revista setmanal ademés de l'interessant text literari y d'informació teatral que conté, publica els folletins corresponents de «Els pobres mestres» y «L'assumpció d'Hanneke Materna».

«Espana en Africa». S'ha publicat el número 32 d'aquesta revista quinzenal, orgue del Centre Hispano-marroquí, amb un text ben interessant p'als aficionats als estudis africanistes.

Fets diversos

A la farmacia del doctor Pedemonte, situada al carrer de Valencia, 339, hi morí repentinament d'un atac d'apoplexia Mahul Sagarrà Alis, de 36 anys, qui vivia al carrer de Bailen, 130, porteria.

Ab intenció de suicidar-se en son propi domicili, Entenza, 8, segon, Josep Artiga Grant, de 72 anys, s'infirí algunes ferides greus al coll ab una navaja d'afeitar.

A la plassa del Clot se barallà un matrimoni, resultant ella ab una ferida al dit índex de la mà dreta, produïda per una mossegada que li donà el marit.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

Un veí del carrer de Colon, 80, baixos, donà una pallassa al nen de vuit anys Ramon Olle Bartles, causant-li una ferida al front.

alta mar, de grandioss èxit per la celebrada trobada iha i Rodriguez—Exit colossal de les grans atraccions cèlebres a Europa y no vés a Espanya.—Rumst i Humst, troupe Quèdros, germans Càmar, germans Eduarins, bella Carmencia, Mr. Feltu, Avui, 2, debuts. The Ervins y Mme. Clotilde Wolst, amassosa alta escola.

SPORTMEN'S PARK.—Saló de Sant Joan. El local més fresc y més còmode de Barcelona. Ballons tourments. Kegelsbann. Barques voladores.

Tibidabo. Diumenge, 6 de setembre.—Grans festes al Cim, organitzades per la Comissió esportiva. Sardanes per la colla «Unió Empordanesa». Balls típics del país. Teatre Guignol. Sortej de joguines als nens. Tir Flou. Escullit programa per la banda militar.

El senyor Maura. El senyor Maura, a l'arribar a San Sebastián, s'ha dirigit al ministeri de l'Interior, aont l'esperava el ministre d'Estat y el governador civil.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d'Instrucció pública.

Lo que diu en Maura. Demà sortirà el senyor Maura cap a un poble vef y passats alguns dies tornarà a San Sebastián abans d'anar a Madrid.

Ha dit que l'entrevista dels reis d'Espanya y Anglaterra no's celebrerà a l'illa de Cortegada, com han dit alguns diaris.

Afegí que les Corts reanunsaran les seves tasques en la primera quinzena de octubre.

Maura y López Domínguez. Han tingut una llarga entrevista els senyors Maura y López Domínguez, fent-se molts comentaris sobre la mateixa.

Dosgraola. En una pedrera situada a tres kilòmetres d'aquí hi ha hagut una ensolada, quedant sepultats cinc obrers.

Se feren immediatament treballs de salvament havent-se tret els cadàvers dels obrers Salvador Elceguí y Josep Albiz.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d'Instrucció pública.

Lo que diu en Maura. Demà sortirà el senyor Maura cap a un poble vef y passats alguns dies tornarà a San Sebastián abans d'anar a Madrid.

Ha dit que l'entrevista dels reis d'Espanya y Anglaterra no's celebrerà a l'illa de Cortegada, com han dit alguns diaris.

Afegí que les Corts reanunsaran les seves tasques en la primera quinzena de octubre.

Maura y López Domínguez. Han tingut una llarga entrevista els senyors Maura y López Domínguez, fent-se molts comentaris sobre la mateixa.

Dosgraola. En una pedrera situada a tres kilòmetres d'aquí hi ha hagut una ensolada, quedant sepultats cinc obrers.

Se feren immediatament treballs de salvament havent-se tret els cadàvers dels obrers Salvador Elceguí y Josep Albiz.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d'Instrucció pública.

Lo que diu en Maura. Demà sortirà el senyor Maura cap a un poble vef y passats alguns dies tornarà a San Sebastián abans d'anar a Madrid.

Ha dit que l'entrevista dels reis d'Espanya y Anglaterra no's celebrerà a l'illa de Cortegada, com han dit alguns diaris.

Afegí que les Corts reanunsaran les seves tasques en la primera quinzena de octubre.

Maura y López Domínguez. Han tingut una llarga entrevista els senyors Maura y López Domínguez, fent-se molts comentaris sobre la mateixa.

Dosgraola. En una pedrera situada a tres kilòmetres d'aquí hi ha hagut una ensolada, quedant sepultats cinc obrers.

Se feren immediatament treballs de salvament havent-se tret els cadàvers dels obrers Salvador Elceguí y Josep Albiz.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d'Instrucció pública.

Lo que diu en Maura. Demà sortirà el senyor Maura cap a un poble vef y passats alguns dies tornarà a San Sebastián abans d'anar a Madrid.

Ha dit que l'entrevista dels reis d'Espanya y Anglaterra no's celebrerà a l'illa de Cortegada, com han dit alguns diaris.

Afegí que les Corts reanunsaran les seves tasques en la primera quinzena de octubre.

Maura y López Domínguez. Han tingut una llarga entrevista els senyors Maura y López Domínguez, fent-se molts comentaris sobre la mateixa.

Dosgraola. En una pedrera situada a tres kilòmetres d'aquí hi ha hagut una ensolada, quedant sepultats cinc obrers.

res Tir al blanc. Café restaurant. Sardanes els dijous, dissabtes y vigílies de festa a la nit y dies de festa a la tarda y a la nit, per la notable colla «La Principal Barcelonina» y la «Principal de Badalona».

Tibidabo. Diumenge, 6 de setembre.—Grans festes al Cim, organitzades per la Comissió esportiva. Sardanes per la colla «Unió Empordanesa». Balls típics del país. Teatre Guignol. Sortej de joguines als nens. Tir Flou. Escullit programa per la banda militar.

El senyor Maura. El senyor Maura, a l'arribar a San Sebastián, s'ha dirigit al ministeri de l'Interior, aont l'esperava el ministre d'Estat y el governador civil.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d'Instrucció pública.

Lo que diu en Maura. Demà sortirà el senyor Maura cap a un poble vef y passats alguns dies tornarà a San Sebastián abans d'anar a Madrid.

Ha dit que l'entrevista dels reis d'Espanya y Anglaterra no's celebrerà a l'illa de Cortegada, com han dit alguns diaris.

Afegí que les Corts reanunsaran les seves tasques en la primera quinzena de octubre.

Maura y López Domínguez. Han tingut una llarga entrevista els senyors Maura y López Domínguez, fent-se molts comentaris sobre la mateixa.

Dosgraola. En una pedrera situada a tres kilòmetres d'aquí hi ha hagut una ensolada, quedant sepultats cinc obrers.

Se feren immediatament treballs de salvament havent-se tret els cadàvers dels obrers Salvador Elceguí y Josep Albiz.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d'Instrucció pública.

Lo que diu en Maura. Demà sortirà el senyor Maura cap a un poble vef y passats alguns dies tornarà a San Sebastián abans d'anar a Madrid.

Ha dit que l'entrevista dels reis d'Espanya y Anglaterra no's celebrerà a l'illa de Cortegada, com han dit alguns diaris.

Afegí que les Corts reanunsaran les seves tasques en la primera quinzena de octubre.

Maura y López Domínguez. Han tingut una llarga entrevista els senyors Maura y López Domínguez, fent-se molts comentaris sobre la mateixa.

Dosgraola. En una pedrera situada a tres kilòmetres d'aquí hi ha hagut una ensolada, quedant sepultats cinc obrers.

Se feren immediatament treballs de salvament havent-se tret els cadàvers dels obrers Salvador Elceguí y Josep Albiz.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d'Instrucció pública.

Lo que diu en Maura. Demà sortirà el senyor Maura cap a un poble vef y passats alguns dies tornarà a San Sebastián abans d'anar a Madrid.

Ha dit que l'entrevista dels reis d'Espanya y Anglaterra no's celebrerà a l'illa de Cortegada, com han dit alguns diaris.

Afegí que les Corts reanunsaran les seves tasques en la primera quinzena de octubre.

Maura y López Domínguez. Han tingut una llarga entrevista els senyors Maura y López Domínguez, fent-se molts comentaris sobre la mateixa.

Dosgraola. En una pedrera situada a tres kilòmetres d'aquí hi ha hagut una ensolada, quedant sepultats cinc obrers.

Se feren immediatament treballs de salvament havent-se tret els cadàvers dels obrers Salvador Elceguí y Josep Albiz.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d'Instrucció pública.

Lo que diu en Maura. Demà sortirà el senyor Maura cap a un poble vef y passats alguns dies tornarà a San Sebastián abans d'anar a Madrid.

Ha dit que l'entrevista dels reis d'Espanya y Anglaterra no's celebrerà a l'illa de Cortegada, com han dit alguns diaris.

Afegí que les Corts reanunsaran les seves tasques en la primera quinzena de octubre.

Maura y López Domínguez. Han tingut una llarga entrevista els senyors Maura y López Domínguez, fent-se molts comentaris sobre la mateixa.

Dosgraola. En una pedrera situada a tres kilòmetres d'aquí hi ha hagut una ensolada, quedant sepultats cinc obrers.

Se feren immediatament treballs de salvament havent-se tret els cadàvers dels obrers Salvador Elceguí y Josep Albiz.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

El senyor Maura, a l'arribar a San Sebastián, s'ha dirigit al ministeri de l'Interior, aont l'esperava el ministre d'Estat y el governador civil.

El senyor Maura ha estat una estona al ministeri de l'Interior, aont ha estat rebut per el senyor Sánchez Guerra, pera visitar al senyor Maura.

A tres quarts de deu ha sortit el senyor Maura cap al palau.

Al despatx del senyor Sánchez Guerra ha dit que permanceixerà aquí tot el dia d'avui.

El senyor Maura ha despatxat ab el rei, al qui ha conversat durant tres quarts d'hora.

Firma del rei. Després ha anat al palau el ministre d'Estat, qui ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Dividint el territori de la península y illes adjacents en 59 zones als efectes de la inspecció de primera ensenyansa.

Proviant el plec de condicions pera la adjudicació de les obres y construccions civils que corren a càrrec del ministeri d

